

Kvindelivet er fyldt af overgange, som har et biologisk udgangspunkt, såsom pubertet, menstruationscyklus, graviditet, fødsel, amning eller overgangsalderen. Disse overgange er et særkende ved kvindekroppen og kvindelivet og samtidig et eksistentielt livsvilkår.

Overgange, der før bare var en "del af livet selv", bliver fortolket i et biologisk perspektiv, og handler ofte udelukkende om ændringer i kroppen, selv om et eksistentielt eller kulturelt perspektiv ville være ligeså – eller mere – relevant, når det handler om udvikling, aldridsprocesser og muligheden for at skabe liv.

Ved siden af en rød rygsæk fra Femø lejren udstilles Elisabeth Toubros værk. Hendes bidrag er en mental alderdoms-redskabs-rygsæk. En rygsæk der "spekulerer" over hvilke redskaber en kvinde har brug for, hvis hun skal leve, til hun bliver 90 eller 100 år. Da en aktiv alderdom er et nyt fænomen, som vi først lige er begyndt at italesætte, er rygsækken også ufuldstændig. Og da døden er mere nærværende nu end tidligere, er det også ret uforudseeligt hvilke slags redskaber, der bliver brug for. Derfor bliver det en ufuldstændig skitse af en rygsæk / skulptur, der er på vej til at blive til.

Hanne Pahuus, fhv. sognepræst og forfatter: Overgangen til det, man kalder en ældre kvinde, sker gradvist. Den kropslige adræthed bliver mindre. Skrøbeligheder kommer der flere af. Men hvad med sindet? Her er der ikke altid tale om en forfaldshistorie, men der kan snarere vise sig nye og mere umiddelbare måder at være til stede i livet på. En lethed, en taknemmelighed og et større vidsyn er noget af det, som kan kendetegne den ældre kvinde. Kan alderen og livserfaringer mon bringe os ind i et mere selvvirksomt og umiddelbart forhold til tilværelsen? Dette er nogle af de erfaringer og spørgsmål, som jeg vil bringe frem i mit oplæg.

Lotte Hvas, læge: "For mig er det spændende at se hvad der sker, når vi lader det biologiske og eksistentielle sprog mødes. Ved at mixe vores forskellige tilgange kan vi udforske og udfordre myter og forestillinger, og forhåbentlig i højere grad anerkende og aftabusere kvindelivets overgange. Vi må væk fra at se på kvindekrop og livsovergange som noget mindreværdigt, skamfuldt, syndigt eller medicinsk ufuldkomment."

Elisabeth Toubro, billedkunstner: " Vi lever længere og længere. Det bliver spået at piger, der er født i 2000 -tallet, vil komme til at leve til de bliver 100 år. Men også vi, der allerede er gamle, lever længere end man gjorde for et halvt århundrede siden. Hvordan skal vi gøre livet meningsfuldt, sjovt og spændende, når vi fylder 60 år. Min oplevelse er at vi, som tingene er lige nu, begynder en rejse ind i et pensionist årti, og dermed ind i ansvarsløsheden og det omgivende samfunds opgivelse og glemsel. Der stilles ikke længere rigtige krav. Man regner ikke længere med hende, som en samfundsborger der har noget at komme med. Det forventes ikke af hende, at hun kan bidrage med noget værdifuldt for eksempel ideer."